

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Cob/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815203306
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8815203306.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598 proti žalovanému: R. Š. - H., s miestom podnikania Q. XXX/., XXX XX U. W. M., IČO: XXXXXXXX, (ukončená podnikateľská činnosť dňom XX.X.XXXX), o zaplatenie 8.372,20 eur s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 11.12.2015 č.k. 7Cb/53/2015-144, takto

rozhodol:

Odvolaie žalovaného odmieta.

Mení rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania 1.967,- eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 502,- eur a trov právneho zastúpenia 1.465,- eur na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Sporovým stranám nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom č.k. 7Cb/53/2015-144 rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 8.372,20 eur spolu s 15,90 %-ným ročným úrokom zo sumy 3.353,- eur od 26.9.2014 do zaplatenia, s 10 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.353,- eur od 26.9.2014 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania, ktoré pozostávajú z iných trov konania vo výške 502,- eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.011,49 eur na účet právneho zástupcu žalobcu, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 8.372,20 eur titulom uzavretej zmluvy o splátkovom úvere č. 0562770840 zo dňa 27.11.2009, keď právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému prevádzkový preklenovací splátkový úver vo výške 8.290,- eur. Úver mal byť splácaný v mesačných splátkach po 691,- eur. Dňa 25.9.2014 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom. Pohľadávka predstavuje 3.353,- eur istiny úveru a 5.019,20 eur príslušenstva. Ide o zmluvný úrok 15,90 % ročne a 10 % úrok z omeškania. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané uzavretie zmluvy o splátkovom úvere so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Konečná splatnosť úveru bola na deň 20.11.2015. Zmluvný vzťah účastníkov súd posudzoval podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb., kde zmluvou o úvere sa zaviazal veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom,

alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednali úroky vyššie, než je prípustné podľa zákona, alebo na základe zákona, že je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

2. Z vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí úveru vo výške 8.290,- eur, ktorý zo strany žalovaného nebol splácaný riadne a včas. Preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžného úveru s príslušenstvom tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

3. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania na zaplatenom súdnom poplatku a na trovách právneho zastúpenia. Súdny poplatok je 502,- eur a trovy právneho zastúpenia vypočítané podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. boli priznané za 3 úkony právnej pomoci, a to za prevzatie zastúpenia, písomné podanie z 10.4.2015 a účasť na pojednávaní 11.12.2015. Ďalej bola priznaná cestovná náhrada a DPH. Súd nepriznal zástupcovi odmenu za ďalšie 3 úkony právnej pomoci, a to za písomné vyjadrenie z 8.9.2015, keď bol doložený CD nosič o pohyboch na účte, za účasť na pojednávaní 18.9.2015, keďže zástupca žalobcu nevedel zodpovedať na otázky potrebné na rozhodnutie vo veci, a tiež za písomné vyjadrenie z 3.12.2015. Vyjadrenie obsahovalo skutočnosti, ktoré mali byť obsahom už samotného žalobného návrhu. Za tieto úkony nie je priznaná odmena, náhrada cestovných výdavkov, či režijný paušál.

4. Proti rozsudku okresného súdu v časti trov konania dal odvolanie zástupca žalobcu. Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásady úspechu v súdnom konaní má žalobca právo na náhradu trov konania za úkony právnej pomoci. V návrhu žalobca uviedol všetky skutočnosti a predložil listinné dôkazy na preukázanie dôvodnosti svojho nároku. Po výzve súdu žalobca špecifikoval spôsob započítania úhrady dlhu žalovaného a zaslal prehľad transakcií na úverom účte. Išlo o písomné podanie týkajúce sa veci samej, keď reagoval na výzvu súdu. Náklady sú účtované v súvislosti s uplatnením, resp. bránením práva žalobcu. Žalobca nemohol vedieť, v akom rozsahu chce súd vykonať dokazovanie. Ďalej žalobca predložil dôkazy, ktoré považoval za relevantné pre rozhodnutie súdu. Čo sa týka pojednávania 18.9.2015, tu sa zástupca žalobcu riadne zúčastnil pojednávania, pričom právny predpis neukladá zástupcovi účastníka pripraviť sa na pojednávanie tak, aby vedel odpovedať na každú otázku súdu. Nemožno sankcionovať účastníka konania za to, že jeho právny zástupca nebol podľa názoru súdu na pojednávanie dostatočne pripravený. Požiadavka súdu, aby právny zástupca vedel bez predošlej výzvy súdu reagovať na každú otázku súdu je neprimerane prísna a navyše bez zákonného podkladu. Čo sa týka nepriznania náhrady trov konania, je rozhodnutím nesprávnym. Navyše vyjadrením z 3.12.2015 sa žalobca zaoberal výškou poskytnutého úveru a zaúčtovaným poplatkom, čím si splnil povinnosť z výzvy súdu z pojednávania z 18.9.2015. Osobitný zreteľ, keď sa výnimočne nemusí priznať náhrada trov konania podľa § 152 ods. 1 O.s.p. v danom prípade nenastal. Napriek plnému úspechu žalobcu v konaní, nie je priznaná náhrada trov konania ani len čiastočne. Navrhuje zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa a priznať náhradu trov konania na zaplatenom súdnom poplatku 502,- eur a na trovách právneho zastúpenia 2.111,35 eur. Súčasne si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania 315,02 eur.

5. Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalovaný. Osobitne nesúhlasí s priznaním trov konania ako sú uvedené v rozsudku. Vysokú sumu priznanú v rozsudku žiada zaplatiť v splátkach po 70,- eur mesačne, nakoľko sa nachádza vo finančných ťažkostiach.

6. Krajský súd prejednal vec, v medziach ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia zistil, že odvolanie žalovaného je potrebné odmietnuť a rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania zmeniť a priznať žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 1.967,- eur.

7. Podľa § 204 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účinného v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Rozsudok okresného súdu bol doručovaný žalovanému cestou poštového úradu, pričom poštová zásielka s rozsudkom bola vrátená okresnému súdu 24.2.2016 ako neprevzatá v odbernej lehote. Potom platí tzv. fikcia doručenia podľa § 37 ods. 2 O.s.p., že ak si adresát zásielku

počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa za deň, kedy bola vrátená zásielka súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel. Nedoručená zásielka adresovaná žalovanému sa vrátila okresnému súdu 24.2.2016, nasledujúcim dňom začala žalovanému plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania. Tá uplynula 11.3.2016. Keď žalovaný dal osobne odvolanie proti rozsudku podaním na okresnom súde 7.4.2016, dal odvolanie po zákonnej 15-dňovej lehote. Preto odvolací súd s poukazom na § 386 písm. a) Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. odvolanie žalovaného ako neskoré podané odmietol.

8. Čo sa týka odvolania žalobcu vo veci náhrady trov konania, tak odvolanie žalobcu je len čiastočne dôvodné. Podľa názoru odvolacieho súdu je nárok žalobcu dôvodný na náhradu trov právneho zastúpenia len za 4 úkony právnej pomoci, a to za prevzatie zastúpenia, podanie žaloby a dve účasti na pojednávaniach 18.9.2015 a 11.12.2015. Odplata za 1 úkon právnej pomoci je 253,94 eur + 8,39 eur režijný paušál za každý úkon právnej pomoci. Výpočet je podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Okresný súd správne rozhodol, pokiaľ nepriznal zástupcovi žalobcu odplatu za vyjadrenie z 8.9.2015 a 3.12.2015. Vyjadrenie z 8.9.2015 je prakticky doplnením žalobného návrhu s dokladmi o čerpaní úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu, takéto doklady mali byť súčasťou žalobného návrhu, pretože prehľadom o transakciách žalobca dokladoval stav účtu a výšku uplatnenej pohľadávky. Z podanej žaloby ale tieto údaje nevyplývali. Doplnenie žaloby podaním z 8.9.2015 len spriehľadňuje právne dôvody uplatnenia pohľadávky, pričom právny zástupca žalobcu si mal byť vedomý dôkaznej povinnosti vyplývajúcej z § 120 Občianskeho súdneho poriadku, že účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Podľa § 118 ods. 1 O.s.p. po začatí pojednávania účastníci prednesú, alebo doplnia svoje návrhy. Podľa § 132 O.s.p. súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Bolo povinnosťou žalobcu doložiť všetky listinné dôkazy týkajúce sa poskytnutého úveru a stavu dlžnej pohľadávky, ktorá je uplatnená v súdnom konaní. Výzva súdu na doplnenie dôkazov znamenala len výzvu pre účastníka, aby splnil svoju povinnosť, ktorú mal a zanedbal pri podaní žalobného návrhu. Doplnenie listinných dôkazov nemôže byť na ťarchu žalovaného, aby znášal trovy konania za to, že žalobca, aj keď po výzve súdu, doplnil žalobný návrh, aby súd mohol vo veci rozhodnúť, ak má kompletne pripravené podklady pre rozhodnutie vo veci. Za predkladanie listinných dôkazov a dôkazné bremeno nesie zodpovednosť žalobca. Súd totiž podľa § 153 ods. 1 O.s.p. rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemal dôvodné a závažné pochybnosti. Obdobne nebol dôvod priznať zástupcovi žalobcu ďalšiu odplatu za úkon a písomné podanie z 3.12.2015, ktorý dodatočne dopíňal listinné dôkazy týkajúce sa poskytnutia úveru. Na pojednávaní dňa 18.9.2015 zástupca žalobcu nevedel zodpovedať na otázky súdu ohľadom výkladu a obsahu doposiaľ predložených listinných dôkazov. Preto zástupca žalobcu dodatočne dokladal listiny a podával vysvetlenia k uplatnenému nároku. Žalobca v odvolaní uvádza, že žiadna právna norma neprikazuje právnomu zástupcovi účastníka konania pripraviť sa na pojednávanie tak, aby vedel zodpovedať na každú otázku súdu, pretože tento nemôže vedieť, ktoré dôkazy súd rozhodne vykonať, tak nie je potom možné sankcionovať účastníka za to, že zástupca nebol dostatočne pripravený na pojednávanie. Podľa názoru odvolacieho súdu ale právny zástupca nesie zodpovednosť za skutočnosti tvrdené účastníkom, ktorého zastupuje. Má byť dostatočne pripravený na to, aby vedel zodpovedať základné veci týkajúce sa zmluvného vzťahu z úveru a mal orientáciu v otázkach z predmetu sporu, v jeho základe, a to ako žalobca definuje pohľadávku z hľadiska istiny, príslušenstva, ako došlo k výpočtu príslušenstva pohľadávky a vedel to aj odôvodniť z predkladaných listín. Neinformovanosť zástupcu žalobcu o základe sporu nemôže byť na ťarchu žalovaného, keď právny zástupca žalobcu dodatočne v písomnom podaní spresňuje a odôvodňuje nárok ďalšími listinnými dôkazmi.

9. Krajský súd mení rozhodnutie súd prvej inštancie v časti náhrady trov konania a priznáva zástupcovi žalobcu nárok na odmenu za pojednávanie dňa 18.9.2015, ktorého sa zúčastnil zástupca žalobcu. Tam predniesol žalobu, predložil časť listinných dôkazov, aj keď prejavil určitú neinformovanosť o základe sporu z hľadiska uplatneného nároku. Okresný súd konštatoval, že je potrebné doplniť dokazovanie, lebo prítomný zástupca žalobcu nevedel presne odpovedať otázku zo strany súdu. V tomto prípade ale patrí náhrada zástupcovi žalobcu za pojednávanie, a to 253,94 eur + 8,39 eur režijný paušál. K tomu je potrebné dopočítať stratu času za 4 polhodiny po 13,98 eur vypočítaných podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to podľa § 17 ods. 1, 2, a to za cestu na pojednávanie do U. W. M. a späť (55,92 eur). Je potrebné prisúdiť zástupcovi žalobcu aj náhradu cestovných výdavkov podľa zákona č. 283/2002 Z.z. v rozsahu 29,97 eur. Je to za 122 odjazdených kilometrov a paušálnej náhrade 0,183 eur za 1 km, čo dáva 22,326 eur. Náhrada PHM pri 122 km, spotrebe 5,6 litra a cene PHM 1,12 eur, je celkom 7,65 eur. Za 4 úkony

právnej pomoci je náhrada trov právneho zastúpenia 1.049,32 eur + 111,84 eur je náhrada straty času a 59,67 eur sú cestovné náhrady. K súčtu 1.220,83 eur je potrebné dopočítať 20 % DPH 244,166 eur. Trovy právneho zastúpenia 1.465,- eur a súdny poplatok 502,- eur dávajú celkove trovy právneho zastúpenia 1.967,- eur, ktoré je povinný zaplatiť neúspešný žalovaný na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Čo sa týka požiadavky žalovaného splácať dlh v splátkach, tak žalovaný nedoložil žiaden dôkaz preukazujúci skutočnosť, že je spôsobilý platiť len 20,- eur mesačne. Navyše takéto splátky by neúmerne rozložili splácanie dlhu na neurčitú dobu z hľadiska prisúdenej povinnosti zaplatiť úver. Preto odvolací súd ponechal povinnosť zaplatiť dlh na trovách právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

10. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z.. Neúspešný žalovaný nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca v odvolacom konaní bol menej úspešný, preto odvolací súd sporovým stranám nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).